

LIBRIS Eugenia Maria

psiholog, psihoterapeut, consilier școlar

Oița Dița și noua ei viață

Poveste terapeutică
pentru vindecarea sentimentelor
de pierdere, doliu, anxietate

Ilustrații

Silvia Crișan

EDITURA

TANA

A fost odată ca niciodată un cioban care trăia singur de ani buni în vârful de munte. Singura lui plăcere era să se plimbe de dimineața și până seara alături de oițele lui și de cei câțiva câini de pază pe dealuri, să cânte la fluier și să doarmă la umbra copacilor înalți. Unii ciobani se mai întorceau iarna prin sate, dar ciobanul nostru își crease propria casă aici, pe acest vârf, în liniștea parcă încremenită în timp, departe de lume și de tot ce se întâmpla acolo.

În anul acesta, una dintre familiile de oi, familia Berbecea, cum îi spunea ciobanul, cea mai mândră dintre toate, a dat naștere unei oițe, iar ciobanul a numit-o pe loc Dița, pentru că era nespus de frumoasă și veselă. Toate familiile de oi o îndrăgeau și chiar și ciobanul îi oferea regim privilegiat.

Dița își petrecea toată ziua alături de mama ei, doamna Berbecea, mirosind florile, adulmecând iarba proaspătă de primăvară, bucurându-se de soarele cald și de vântul blajin.

Alături de celelalte oițe de seama ei, Dița se bucura de joacă și de iubirea părintească. Simțea că nimic nu ar putea să îi schimbe această stare de bucurie. Credea că viața este liniștită, minunată și plină de bucurii.

Pentru că spre toamnă crescuse destul de mare, doamna și domnul Berbecea au pregătit-o pentru grădiniță. Era cea mai mare sărbătoare pentru ei. Aici, Dița s-a adaptat atât de repede, încât puteai să juri că este de mult timp în grup. Era răsfățată și de oile educatoare pentru că era isteată, cuminte și haioasă foc. Ori de câte ori făceau o activitate nouă, Dița găsea ceva de făcut, astfel încât să îi facă pe ceilalți să se amuze. Doar ce auzeai că spune: